

DECIZIA

Nr. /
privind solutionarea contestațiilor
formulate de **Societatea Agricola X**
înregistrate la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr./**12.03.2010** și nr./**30.04.2010**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timiș cu adresele nr. .../10.03.2010, respectiv nr./27.04.2010, înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./12.03.2010 și nr. .../30.04.2010 asupra contestațiilor formulate de

Societatea Agricola X
cu sediul în localitatea, jud. Arad

înregistrate la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timiș sub nr. .../04.03.2010, respectiv nr. .../09.01.2006 (nr. de înregistrare la D.R.V. Timișoara) și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. .../12.03.2010 și nr./30.04.2010.

Prin contestația înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timiș sub nr. .../04.03.2010, Societatea agricolă X a contestat Decizia nr./31.12.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.J.A.O.V. Timiș.

Prin contestația înregistrată la Direcția Regională Vamală Timișoara sub nr./09.01.2006, societatea petentă a contestat Actul constatator nr./09.11.2005 emis de Biroul Vamal Timișoara.

În condițiile în care contestațiile petentei formulate împotriva Deciziei nr./31.12.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.J.A.O.V. Timiș și a Actului constatator nr./09.11.2005 emis de Biroul Vamal Timișoara, se influențează reciproc, majorările de întârziere calculate prin Decizia nr./31.12.2009 fiind calculate pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale stabilite prin Actul constatator nr./09.11.2005, în considerarea principiului de drept *accessorium sequitur principale* și în temeiul prevederilor punctului 9.5 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, s-a întocmit referatul cu propuneri de conexare din data de 21.09.2010. Referatul a fost aprobat de către conducerea Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, cu consecința emiterii unei singure decizii de soluționare a acestor contestații.

Suma totală contestată este delei reprezentând:

- lei - drepturi vamale stabilite prin Actul constatator nr. 1877/09.11.2005, și respectiv

- ..ei - majorări de întârziere calculate pentru neplata în termen a debitului înscris în Actul constatator nr./09.11.2005 emis de Biroul Vamal Timișoara.

Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei nr./31.12.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.J.A.O.V. Timiș, în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de procedură astfel cum sunt reglementate la art. 206 și art. 207 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, arătăm următoarele:

Contestația a fost semnată de administratorul societății și a fost șampilată conform prevederilor art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Referitor la contestația formulată împotriva Actului constatator nr. .../09.11.2005 emis de Biroul Vamal Timișoara învedereăm faptul că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investită să se pronunțe asupra fondului cauzei în condițiile în care prin Sentința civilă nr. 830/26.05.2009 pronunțată în dosar nr./108/2009 de Tribunalul Arad și prin Decizia civilă nr./20.04.2010 pronunțată în dosar nr. .../108/2009 – 15.10.2009 de Curtea de Apel Timișoara s-a stipulat că „În exercitarea competenței sale organul fiscal va analiza contestația în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.”, instanțele de judecată concluzionând că „(...) de soluționarea pe fond a contestației împotriva titlului de creanță fiscală depinde soluționarea acțiunii reclamantei de anulare a deciziei privind accesoriile aferente datoriei vamale ce face obiectul Actului constatator în vederea respectării dreptului la un proces echitabil consființit de art. 6 din C.E.D.O. (...).”

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestațiilor:

I. Societatea Agricolă X în contestațiile formulate s-a îndreptat împotriva Deciziei nr./31.12.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.J.A.O.V. Timiș și a Actului constatator nr./09.11.2005 emis de emis de Biroul Vamal Timișoara, solicitând anularea în tot a actelor administrative atacate, în susținerea contestațiilor arătând următoarele:

Prin contestația nr./13.12.2005, înregistrată la DRV Timișoara

sub nr./09.01.2006, precizează că în condițiile în care Germania este țară comunitară „nu se pune problema provenienței mărfurilor”.

În completarea contestației nr./13.12.2005, înregistrată la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr./26.05.2010, petenta invocă următoarele:

I. Invocă dispozițiile art. 21 din Protocolul nr. 4/1993, art. 105 – 107 din HG nr. 1114/2001 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, referitoare la preferințele tarifare, concluzionând că verificarea are ca obiect stabilirea veridicității dovezii de origine, cu finalitatea stabilirii originii/provenienței mărfurilor în vederea încadrării tarifare corespunzătoare a acestora, certificatul EUR1 sau declarația pe factură a exportatorului sunt acte solicitate doar *ad probationem* și nu *ad validitatem* pentru a se demonstra originea mărfurilor.

Totodată petenta arată că „Orice echivoc cu privire la originea comunitară a mărfurilor care au format obiectul importului este înlăturată de raportul autorității vamale germane din Gieben din data de 06.07.2005, potrivit căruia:

„3.2.2 Pentru produsele comerciale, Bfa a prezentat declarații de livrare valabile pentru mărfurile de origine preferențială (VO (CE) nr. 1207/1001) origine CE. **Nu există nici un dubiu privind autenticitatea și corectitudinea.**

Este vorba în cazul mărfurilor aflate în discuție, de produse de origine în circulația mărfurilor cu state din Europa Centrală și de Est.

3.2.3. Neținând seama că în cazul mărfurilor exportate este vorba de produse de origine, **declarația de origine este incorectă din motive formale**, deoarece Bfa prin înregistrarea unui număr oarecare (improvizat) ca număr de înregistrare a aprobării, a folosit ilegal acest lucru pentru simplificarea exportatorului autorizat.

4. Concluzii privind rezultatul verificării:

În cazul mărfurilor exportate este vorba de produse originare în circulația mărfurilor cu state din Europa Centrală și de Est.”

În concesiță, concluziile organelor autorității vamale române sunt infirmate de constatările organelor vamale germane cuprinse în Raportul din 06.07.2005 al autorității vamale din Gießen, depus de societate în susținerea cauzei, considerând că autoritatea vamală a țării exportatoare este abilitată să cenzureze autenticitatea, veridicitatea și conformitatea declarației de origine a mărfurilor dată de exportator, iar nu organele vamale române.

II. Invocă dispozițiile art. 235 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, susținând buna credință a societății petente precum și faptul că „chiar dacă a luat naștere o datorie vamală ca urmare a invalidării declarației pe factură a societății germane (...) această datorie vamală nu se datorează fraudei sau neglijenței noastre.”, considerând că tratamentul tarifar preferențial trebuie menținut, petenta neavând cum să cunoască faptul că vânzatorul utilajelor nu este abilitat să completeze declarație pe factură.

III. Potrivit prevederilor art. 238 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 86/2006 datoria vamală a luat naștere în Germania, astfel că „fiind vorba de o datorie vamală ce nu ne aparține, nouă nu ne revine obligația de a o achita, ci eventul răspunderea ar reveni societății germane E, persoana juridică în culpă cu

privire la nașterea datoriei vamale, în mod greșit calculându-se taxe vamale în sarcina noastră.

Prin contestația înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timiș sub nr./04.03.2010, formulată împotriva Deciziei nr./31.12.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.J.A.O.V. Timiș, petenta arată că actul administrativ atacat este nelegal întrucât nu este detaliat modul de calcul al sumelor stabilite, nefiind precizate procentele aplicate, baza de calcul, numărul de zile pentru a verifica dacă aceste sume sunt corect și legal calculate.

La pct. II și III sunt reiterate motivele prezentate în completarea contestației nr./13.12.2005, înregistrată la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr./26.05.2010, care au fost prezentate mai sus.

II. Organele vamale precizează că, în conformitate cu prevederile art. 106 lit. c) din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001 coroborat cu art. 32 din Protocolul nr. 4 România-UE, anexa la Acordul European (aprobat prin Legea nr. 20/1993) instituind o asociere între România, pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, factura pe care a fost dată declarația de origine a exportatorului autorizat E cu nr./28.08.2003, a fost transmisă la control ulterior în țara exportatoare Germania.

Autoritatea Națională a Vămilelor, prin adresa nr./20.07.2005, înregistrată la DRV Timișoara, a comunicat că mărfurile acoperite de factura nr. .../28.08.2003 nu beneficiază de regim preferențial. Totodată DRV Timișoara cu adresa nr./28.09.2005 a comunicat BV Timișoara rezultatul controlului inițiat pentru declarația dată pe factura de către exportatorul E din Germania, precizând că autoritatea vamală germană a informat autoritățile vamale române că firma germană exportatoare nu este autorizată să facă declarația pe factură, astfel că pentru mărfurile din factura nr./28.08.2003 nu se poate acorda regim preferențial.

În conformitate cu dispozițiile art. 77 din Ordinul nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, art. 107 din HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României coroborat cu Anexa nr. 5 pct. 4 al. 19 din Legea nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare al României la Uniunea Europeană, au fost anulate preferințele tarifare și s-au recalculat taxele vamale, Biroul vamal Timișoara emițând Actul constatator nr./09.11.2005; ulterior autoritatea vamală a emis acte de calcul a accesoriilor aferente Actului constatator nr./09.11.2005.

III. Societatea Agricolă X cu sediul în localitatea C....., jud. Arad are cod fiscal

IV. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei,

motivele invocate de părți și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții autorității vamale au stabilit în sarcina Societății Agricole X drepturi vamale de plată și majorări de întârziere în sumă totală de lei reprezentând drepturi vamale și accesorii stabilite prin Actul constatator nr./09.11.2005, respectiv prin Decizia nr./31.12.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii.

În fapt, Societatea agricolă X cu sediul înd, a importat utilaje agricole din Germania de la exportatorul E.

La data importului societatea a beneficiat de regim tarifar preferențial în baza declarației de origine date de către exportator pe factura externă nr. 50760/28.08.2003 emisă de exportatorul E, dovadă de origine care a fost acceptată de autoritatea vamală română conform art. 105 din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001.

În conformitate cu prevederile art.106 lit. c) din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001 - în vigoare la data importului, coroborat cu art. 32, paragraful 2 din Protocolul 4 privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă s-a solicitat autorității vamale din țara exportatoare verificarea dovezii de origine.

Autoritatea Națională a Vămirilor, prin adresa nr./20.07.2005, înregistrată la DRV Timișoara, a comunicat că mărfurile acoperite de factura nr./28.08.2003 nu beneficiază de regim preferențial. Totodată DRV Timișoara cu adresa nr./28.09.2005 a comunicat BV Timișoara rezultatul controlului inițiat pentru declarația dată pe factura de către exportatorul E din Germania, precizând că autoritatea vamală germană a informat autoritățile vamale române că firma germană exportatoare nu este autorizată să facă declarația pe factură, astfel că pentru mărfurile din factura nr./28.08.2003 nu se poate acorda regim preferențial.

Astfel în conformitate cu dispozițiile art. 77 din Ordinul nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, art. 107 din HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României coroborat cu Anexa nr. 5 pct. 4 al. 19 din Legea nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare al României la Uniunea Europeană, au fost anulate preferințele tarifare și s-au recalculat taxele vamale, Biroul vamal Timișoara emițând Actul constatator nr./09.11.2005; ulterior autoritatea vamală a emis acte de calcul a accesoriiilor aferente Actului constatator nr./09.11.2005.

La contestația formulată împotriva Deciziei nr. .../22.04.2008 referitoare la obligațiile de plată accesorii, societatea petentă a depus un raport de verificare (tradus în limba română) al autorităților germane din Giesen, care au făcut verificarea ulterioară a declarației pe factura nr./28.08.2003 a exportatorului german E.

În drept, **Protocolul nr. 4/1997 privind definirea noțiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa**

“ ART. 16

Condiții generale

1. Produsele originare din una dintre părți beneficiază la importul în alta parte de prevederile acordului prin prezentarea:

(....)

b) fie, în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, ulterior denumita declarație pe factura, data de exportator pe o factura, pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauza, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul declarației pe factura este prevăzut în anexa nr. IV.

[...]

ART. 21

Condiții pentru întocmirea unei declarații pe factura

1. O declarație pe factura la care se face referire la art. 16 paragraful 1b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22; sau

b) de către un exportator pentru orice transport constând din unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6.000 euro.

2. O declarație pe factura poate fi întocmită dacă produsele în cauza pot fi considerate produse originare din una dintre părți sau din una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factura trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauza, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

(...)

ART. 22

Exportator autorizat

1. Autoritățile vamale ale țării exportatoare pot autoriza orice exportator, la care se face referire în continuare ca exportator autorizat, care efectuează frecvent transporturi de produse în baza prevederilor acestui acord, să întocmească declarații pe facturi, indiferent de valoarea produselor în cauza. Un exportator care solicită o astfel de autorizație trebuie să ofere autorităților vamale toate garanțiile necesare pentru verificarea caracterului originar al produselor, precum și îndeplinirea celorlalte cerințe ale acestui protocol.

2. Autoritățile vamale acorda statutul de exportator autorizat, dacă acesta îndeplinește condițiile pe care ele le considera necesare.

3. Autoritățile vamale vor acorda exportatorului autorizat o autorizație vamală numerotată, care va apărea pe declarația pe factura.

4. Autoritățile vamale vor controla folosirea autorizației de către exportatorul autorizat.

5. Autoritățile vamale pot retrage autorizația în orice moment. Ele vor proceda în acest mod atunci când exportatorul autorizat nu mai oferă garanțiile

la care se face referire în paragraful 1, nu mai îndeplinește condițiile la care se face referire în paragraful 2 sau se folosește într-un mod incorect de autorizație.

ART. 32

Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1 autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a marfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factura sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

4. Dacă autoritățile vamale ale țării importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, ele acordă liberul de vamă importatorului pentru aceste produse, sub rezerva măsurilor de prevedere apreciate ca necesare.”

H.G. nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

“ART. 106

Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a marfurilor verificarea acestuia în următoarele cazuri: [...]

c) în orice alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b), în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine.

ART. 107

În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”

Referitor la controlul ulterior al declarațiilor, art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, precizează:

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea

declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vama, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidente referitoare la marfurile vamuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste marfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori detine informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut ori controlul fizic al marfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă ca dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferentelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferentelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează(...)"

Astfel, organele vamale, în situația în care au suspiciuni în ceea ce privește dovezile de origine prezentate de contestatoare au posibilitatea să declanșeze procedura de control "a posteriori", făcând astfel și aplicațiunea art. 55 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, în care se arată că **"Regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte."**

În condițiile în care organele vamale declanșează procedura de control "a posteriori", incidente sunt dispozițiile art.32 ale Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/1997, modificată prin OUG nr.197/2001, care prevede:

"Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al

produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a marfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factura sau o copie de pe documente autoritatilor vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

4. Dacă autoritățile vamale ale țării importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauza în așteptarea rezultatelor

verificării, ele acordă liberul de vamă importatorului, pentru aceste produse, sub rezerva

masurilor de prevedere apreciate ca necesare.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauza pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol."

Astfel, organele vamale, în situația în care au suspiciuni în ceea ce privește dovezile de origine prezentate de contestatoare au posibilitatea să declanșeze procedura de control "a posteriori", incidente fiind dispozițiile art.32 ale Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1997, modificată prin OUG nr.197/2001, citat mai sus.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv adresa Autorității Naționale a Vămirilor nr. .../20.07.2005, înregistrată la Direcția Regională Timișoara sub nr./02.08.2005, precum și din rezultatul controlului facturii nr./28.08.2003 cu declarația de origine, efectuat de autoritatea vamală germană (aflată în copie în dosarul cauzei) coroborat cu faptul că societatea germană E nu este exportator autorizat, urmare controlului "a posteriori", efectuat în condițiile actelor normative mai sus citate, a rezultat că petenta nu poate beneficia de regim tarifar preferențial deoarece bunurile importate nu sunt de origine comunitară.

În legătură cu soluționarea acestei cauze s-a solicitat punctul de vedere al direcției de specialitate din Minister, în temeiul dispozițiilor art. 213 alin. 2 din

Codul de procedură fiscală, republicat, "*Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții și autorități.*", la solicitarea DGFP a județului Arad conținută în adresa nr. 17139/04.06.2010.

Cu adresa nr.//PG/14.07.2010, Ministerul Finanțelor Publice – Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal a comunicat răspunsul în sensul că:

„Din coroborarea prevederilor legale (...) rezultă că pentru a beneficia de prevederile Acordului european ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, societatea avea obligația de a prezenta autorităților vamale certificatul de circulație a mărfurilor EUR1, sau declarația pe factură a exportatorului. (...)

În ceea ce privește raportul din 6.07.2005 al autorității vamale din Gießen, depus de societate, considerăm că în măsură a verifica situația de fapt expusă prin acesta, este Direcția de tehnici de vămuire și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor.”

În consecință DGFP a județului Arad prin adresa nr.//26.07.2010 a reiterat solicitarea Direcției de tehnici de vămuire și tarif vamal.

Cu adresa nr. ...//TFO/01.09.2010, Ministerul Finanțelor Publice – Direcția de tehnici de vămuire și tarif vamal a comunicat răspunsul în sensul că:

„Conform prevederilor Protocolului 4 anexa la Acordul european (...) regimul preferențial prevăzut de acord se acordă produselor care satisfac cerințele acestui protocol, sunt transportate direct între Comunitate și România și sunt acoperite la import de o dovadă de origine eliberată în conformitate cu prevederile acestuia.

Factura nr.//28.08.2003 a fost transmisă administrației vamale germane pentru verificare în conformitate cu prevederile protocolului.

În urma verificărilor efectuate, cu adresa nr.//.....14.07.2005 (copie anexată) administrația vamală germană ne-a comunicat că firma exportatoare E nu este un exportator autorizat în sensul prevederilor Protocolului 4 și prin urmare nu se poate confirma că mărfurile acoperite de factura menționată sunt originare în sensul prevederilor Acordului European.

(...) Dacă în urma verificărilor administrația vamală germană a constatat caracterul original al produselor trebuia să ne comunice oficial acest lucru și să procedeze la eliberarea unei dovezi de origine valabile.”

Pe cale de consecință, se reține că numai pe baza dovezilor de origine eliberate cu respectarea integrală și întocmai a condițiilor stipulate în Protocol, autoritățile vamale pot acorda preferințele tarifare prevăzute de acordurile internaționale la care România este parte, contestația formulată de petentă împotriva Actului constatator nr.//09.11.2005 emis de Biroul Vamal Timișoara urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la susținerile contestatoarei din contestațiile formulate, se rețin următoarele:

Procedura de control "a posteriori" presupune o verificare amănunțită a originii mărfurilor, urmare căreia autoritatea vamală a țării exportatoare validează/invalidază declarația de origine dată pe factura. Cu alte cuvinte, declarația de origine, nu poate proba ea însăși originea preferențială a mărfii, atâta timp cât autoritatea vamală a țării exportatoare (Germania) nu confirmă validitatea acestuia în urma controlului a posteriori.

Condițiile pentru întocmirea unei declarații pe factură sunt reglementate de prevederile art. 21 din Protocol, mai sus citat.

În concluzie, soluția de retragere de către autoritatea vamală din România a preferințelor inițial acordate este pe deplin justificată în condițiile în care s-a urmat procedura de control "a posteriori". În cadrul acestei proceduri Autoritatea Națională a Vămile București cu adresa nr. /20.07.2005, înregistrată la DRV Timișoara sub nr. /02.08.2005, a comunicat că mărfurile acoperite de factura nr. ... /28.08.2003 nu beneficiază de regim preferențial. Totodată DRV Timișoara cu adresa nr. /28.09.2005 a comunicat BV Timișoara rezultatul controlului inițiat pentru declarația dată pe factura de către exportatorul E din Germania, precizând că **autoritatea vamală germană a informat autoritățile vamale române că firma germană exportatoare nu este autorizată să facă declarația pe factură, astfel că pentru mărfurile din factura nr. /28.08.2003 nu se poate acorda regim preferențial**, prin urmare organele vamale române au procedat în mod legal la recalcularea drepturilor vamale.

Referitor la majorările de întârziere aferente debitului stabilit prin Actul constatator nr. /09.11.2005, calculate în Decizia nr. /31.12.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.J.A.O.V. Timiș, se reține că stabilirea de majorări de întârziere în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natura taxelor vamale, comisionului vamal și taxei pe valoarea adăugată stabilit în sarcina petentei, contestația a fost respinsă și pentru debitul reprezentând majorări de întârziere, în sumă totală de lei, reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principalem***, contestația formulată de petentă împotriva Deciziei nr. /31.12.2009 va fi respinsă.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul prevederilor art. 16, art. 21, art. 22, art. 32 din Protocolul nr. 4/1997 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, art. 106, art. 107 din H.G. nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, art. 55, art. 100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, se

D E C I D E

Respingerea contestațiilor formulate de **Societatea Agricola X** cu sediul

în localitatea, jud. Arad, împotriva Actului constatator nr. /09.11.2005 emis de Biroul Vamal Timișoara și a Deciziei nr. /31.12.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de D.J.A.O.V. Timiș, pentru suma totală contestată este de lei reprezentând: lei - drepturi vamale stabilite prin Actul constatator nr. ... /09.11.2005 și lei - majorări de întârziere calculate pentru neplata în termen a debitului înscris în Actul constatator nr. /09.11.2005 emis de Biroul Vamal Timișoara, ca neîntemeiate.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director Executiv,

.....